

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

15. března 2017¹

„Řízení o předběžné otázce — Sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/22/ES — Článek 25 odst. 2 — Informační služba o účastnických číslech a poskytování účastnických seznamů — Směrnice 2002/58/ES — Článek 12 — Účastnické seznamy — Předání osobních údajů účastníků pro účely poskytování veřejně dostupných informačních služeb o účastnických číslech a účastnických seznamů — Souhlas účastníka — Rozlišování podle členského státu, v němž jsou veřejně dostupné informační služby o účastnických číslech a účastnické seznamy poskytovány — Zásada zákazu diskriminace“

Ve věci C-536/15,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím College van Beroep voor het bedrijfsleven (odvolací soud pro správní spory v hospodářské oblasti, Nizozemsko) ze dne 3. července 2015, došlým Soudnímu dvoru dne 13. října 2015, v řízení

Tele2 (Netherlands) BV,

Ziggo BV,

Vodafone Libertel BV

proti

Autoriteit Consument en Markt (ACM),

za přítomnosti:

European Directory Assistance NV,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení M. Ilešič, předseda senátu, A. Prechal, A. Rosas, C. Toader a E. Jarašiūnas (zpravodaj), soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: R. Schiano, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 5. října 2016,

¹ — Jednací jazyk: nizozemština.

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Tele2 (Netherlands) BV, Q. R. Kroesem a P. F. Rekerem, advocaten,
- za Ziggo BV, W. Knibbelerem a N. Lorjém, advocaten,
- za Vodafone Libertel BV, H. P. Wiersemem, advocaat,
- za nizozemskou vládu M. de Ree a M. Bulterman, jakož i J. Langerem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi H. Kranenborgem a G. Braunem, jakož i L. Nicolae, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 9. listopadu 2016,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 25 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. 2002, L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009 (Úř. věst. 2009, L 337, s. 11, dále jen „směrnice o univerzální službě“).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi společnostmi Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV a Vodafone Libertel BV, jež jsou usazeny v Nizozemsku, a Autoriteit Consument en Markt (ACM) (Úřad pro spotřebitele a trhy) ve věci rozhodnutí přijatého tímto orgánem v rámci sporu mezi těmito podniky a společností European Directory Assistance NV (dále jen „EDA“), která má sídlo v jiném členském státě, ohledně zpřístupnění údajů touto společností týkajících se jejich účastníků, pro účely poskytování veřejně dostupných informačních služeb o účastnických číslech a účastnických seznamů v tomto posledně uvedeném členském státě nebo v jiných členských státech.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice o univerzální službě

- 3 Body 11 a 35 směrnice o univerzální službě uvádějí:

„(11) [...] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/66/ES ze dne 15. prosince 1997 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví telekomunikací [Úř. věst. 1998, L 24, s. 1] zajišťuje právo účastníků na soukromí s ohledem na uvádění jejich osobních údajů ve veřejném účastnickém seznamu.

[...]

(35) Poskytování účastnických seznamů a informační služby o účastnických číslech jsou již otevřeny hospodářské soutěži. Ustanovení této směrnice jsou doplněním ustanovení směrnice 97/66/ES v tom, že poskytují účastníkům právo nechat zařadit své osobní údaje do tištěného nebo

elektronického účastnického seznamu. Všichni poskytovatelé služeb, kteří přidělují telefonní čísla svým účastníkům, jsou povinni zpřístupnit příslušné informace spravedlivým, nákladově orientovaným a nediskriminačním způsobem.“

- 4 Článek 1 této směrnice, nazvaný „Předmět a rozsah“, v odstavci 1 stanoví:

„V rámci směrnice [Evropského parlamentu a Rady] 2002/21/ES [ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací] (rámcová směrnice) [(Úř. věst. 2002, L 108, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349)] se tato směrnice týká zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací pro koncové uživatele. Cílem je zajistit přístup k veřejně dostupným službám v dobré kvalitě v celé [Evropské unii], prostřednictvím účinné hospodářské soutěže a možnosti výběru a řešit okolnosti, za nichž trh nenaplňuje uspokojivě potřeby koncových uživatelů. [...]“

- 5 Kapitola II směrnice o univerzální službě se týká povinností univerzální služby. Článek 5 této kapitoly nazvaný „Informační služba o účastnických číslech a účastnické seznamy“ stanoví následující:

„1. Členské státy zajistí, aby:

- a) byl pro koncové uživatele přístupný alespoň jeden úplný účastnický seznam v podobě schválené příslušným orgánem, buď tištěné nebo elektronické, nebo obojí, a byl pravidelně aktualizován nejméně jednou ročně;
- b) byla přístupná alespoň jedna úplná telefonní informační služba o účastnických číslech pro všechny koncové uživatele včetně uživatelů veřejných telefonních automatů.

2. Účastnické seznamy uvedené v odstavci 1 zahrnují, s výhradou článku 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) [(Úř. věst. 2002, L 201, s. 37; Zvl. vyd. 13/29, s. 514)], veškeré účastníky veřejně dostupných telefonních služeb.

[...]“

- 6 Kapitola IV směrnice o univerzální službě se týká zájmů a práv koncových uživatelů. Článek 25 této kapitoly, nazvaný „Telefonní informační služba o účastnických číslech“, zní:

„1. Členské státy zajistí, aby účastníci veřejně dostupných telefonních služeb měli právo být uvedeni ve veřejně dostupném účastnickém seznamu podle čl. 5 odst. 1 písm. a) a aby k jejich údajům měli přístup poskytovatelé informačních služeb o účastnických číslech nebo účastnických seznamů v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

2. Členské státy zajistí, aby všechny podniky, které přidělují telefonní čísla účastníkům, vyhověly všem oprávněným žádostem o zpřístupnění příslušných informací ve smluveném formátu a za podmínek, které jsou spravedlivé, objektivní, nákladově orientované a nediskriminační, s cílem poskytovat veřejně dostupné informační služby o účastnických číslech a poskytovat účastnické seznamy.

[...]

5. Odstavce 1 až 4 se použijí s výhradou požadavků právních předpisů [Unie] o ochraně osobních údajů a soukromí, zejména článku 12 směrnice [2002/58].“

Směrnice „o soukromí a elektronických komunikacích“

- 7 Bod 39 odůvodnění směrnice 2002/58, ve znění směrnice 2009/136 (dále jen „směrnice o soukromí a elektronických komunikacích“), zní:

„(39) Subjekt shromažďující údaje, které mají být v seznamu uvedeny, má povinnost informovat účastníky o účelu/účelech veřejných seznamů, v nichž mají být uvedeny jejich osobní údaje. Pokud lze údaje předávat jedné nebo většímu počtu třetích stran, měl by být účastník informován o této možnosti a o příjemci nebo kategoriích možných příjemců. Jakékoli předání by mělo splňovat podmínku, že údaje nemohou být použity k jiným účelům než těm, pro které byly shromážděny. Pokud strana shromažďující údaje od účastníků nebo jakákoli třetí strana, které byly údaje předány, chce údaje použít pro další účely, musí buď původní strana shromažďující údaje, nebo třetí strana, které byly údaje předány, získat od účastníka obnovený souhlas.“

- 8 První odstavec článku 1 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, nadepsaného „Oblast působnosti a cíl“, stanoví:

„1. Touto směrnicí se harmonizují předpisy členských států požadované pro zajištění rovnocenné úrovně ochrany základních práv a svobod, zejména práva na soukromí a zachování důvěrnosti informací, se zřetelem na zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací, a pro zajištění volného pohybu těchto údajů a elektronických komunikačních zařízení a služeb v [Unii].“

- 9 Článek 12 uvedené směrnice, nadepsaný „Účastnické seznamy“, stanoví:

„1. Členské státy zajistí, aby účastníci byli informováni zdarma a před zařazením do seznamu o účelu/účelech tištěného nebo elektronického účastnického seznamu, který bude k dispozici veřejnosti nebo dosažitelný prostřednictvím informačních služeb o účastnických číslech, a ve kterém mohou být uvedeny jejich osobní údaje, a o dalších možnostech využití založených na vyhledávacích funkcích zabudovaných v elektronických verzích seznamu.

2. Členské státy zajistí, aby účastníci měli možnost určit, zda jejich osobní údaje budou uvedeny ve veřejném seznamu a pokud ano, tak které, v rozsahu, ve kterém jsou tyto údaje významné pro účely seznamu stanovené poskytovatelem seznamu, a možnost ověřit, opravit či odstranit tyto údaje. Neuvedení ve veřejném účastnickém seznamu, ověření, oprava či odstranění osobních údajů ze seznamu musí být prováděno zdarma.

3. Členské státy mohou vyžadovat, aby byli účastníci požádáni o dodatečný souhlas, bude-li účel veřejného účastnického seznamu jiný, než je vyhledávání podrobností pro kontaktování [kontaktních údajů] osoby na základě jejího jména a v případě nutnosti i minimálního množství dalších identifikátorů.“

[...]“

Nizozemské právo

- 10 Článek 1.1 písm. e) Besluit universele dienstverlening en eindgebruikersbelangen (nařízení o poskytování univerzální služby a zájmech koncových uživatelů), ze dne 7. května 2004 (Stb. 2004, č. 203, dále jen „Bude“) stanoví:

„[S]tandardní informační službou o účastnických číslech se rozumí veřejně dostupná informační služba, jejímž prostřednictvím lze vyhledávat telefonní čísla výlučně na základě kombinace údajů o jménu s údaji týkajícími se adresy, číselného označení domu, poštovního směrovacího čísla nebo místa bydliště účastníka.“

- 11 Článek 3.1 Bude uvádí:

„Poskytovatel, který přiděluje telefonní čísla účastníkům, vyhoví všem oprávněným žádostem o zpřístupnění příslušných informací v dohodnutém formátu a za podmínek, které jsou spravedlivé, objektivní, nákladově orientované a nediskriminační, s cílem poskytovat veřejně dostupné účastnické seznamy, jakož i informační služby o účastnických číslech.“

- 12 Článek 3.2 Bude stanoví:

„1. Poskytovatel veřejně dostupné telefonní služby, který si před anebo při uzavření smlouvy s uživatelem od něj vyžádá jeho jméno a adresu (jméno ulice a číslo, poštovní směrovací číslo a obec), rovněž požádá o souhlas s uvedením tohoto typu osobních údajů a telefonních čísel, které mu přidělil, v jakémkoli standardním telefonním seznamu a v jakékoli databázi účastníků používané pro účely standardní informační služby o účastnických číslech. O souhlas uvedený v předchozí větě je nutné požádat samostatně pro každý druh osobního údaje.

2. Poskytnutý souhlas představuje příslušnou informaci ve smyslu článku 3.1.

3. Poskytovatel veřejně dostupné telefonní služby, který požádá rovněž o souhlas se zápisem do jiného telefonního seznamu, než je standardní telefonní seznam, nebo do databáze účastníků, která není určena výhradně pro účely standardní informační služby o účastnických číslech, zajistí, aby způsob, jímž je souhlas uvedený v prvním odstavci vyžádán, jakož i forma tohoto souhlasu odpovídaly přinejmenším způsobu a formě, jimiž je vyžádán a poskytnut původní souhlas uvedený v tomto odstavci.“

- 13 Článek 11.6 Telecommunicatiewet (zákon o telekomunikacích) ze dne 19. října 1998 (Stb. 1998, č. 610) stanoví:

„1. Každá osoba, jež zveřejňuje veřejně dostupný účastnický seznam nebo poskytuje veřejně dostupné informační služby o účastnících, informuje bezplatně účastníka před zápisem osobních údajů, které se jej týkají, do účastnického seznamu nebo do databáze účastníků určené pro účely informační služby o účastnících, o:

- a) účelu, ke kterému je určen tento účastnický seznam a tato informační služba o účastnících, a pokud se jedná o elektronickou verzi účastnického seznamu, o možnostech použití, které vyplývají z vyhledávacích funkcí, jež jsou jejich součástí, a
- b) druhu osobních údajů, které mohou být zahrnuty do tohoto účastnického seznamu a této informační služby o účastnících, v závislosti na účelu, pro který jsou poskytovány.

2. Do veřejně dostupného účastnického seznamu a do databáze účastníků určené pro účely informační služby o účastnících lze převzít osobní údaje účastníka pouze tehdy, pokud vyjádřil svůj souhlas, a budou v nich uvedeny pouze údaje, které v této souvislosti poskytl. Nezařazení údajů do účastnického seznamu či databáze účastníků určené pro účely informační služby o účastnících je bezplatné.

3. Pokud je účelem zpracování osobních údajů obsažených ve veřejně dostupném účastnickém seznamu a v databázi účastníků určené pro účely informační služby o účastnících jiný účel než možnost vyhledávání telefonních čísel na základě údajů o jménu ve spojení s takovými údaji, jako je ulice, číslo, poštovní směrovací číslo a bydliště účastníka, je pro každý jiný účel použití vyžadován zvláštní souhlas účastníka.

4. Účastník je oprávněn bezplatně ověřit, opravit nebo zrušit osobní údaje, jež se jej dotýkají, ve veřejně dostupném účastnickém seznamu nebo v databázi účastníků určené pro účely informační služby o účastnících.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 14 EDA je společností založenou podle belgického práva, která nabízí informační služby o účastnických číslech a účastnické seznamy dostupné z belgického území. Tato společnost požádala podniky, které přidělují telefonní čísla účastníkům v Nizozemsku (dále jen „nizozemské podniky“), aby jí poskytly údaje o svých účastnících. Když tyto podniky odmítly požadované údaje předat, obrátila se dne 18. ledna 2012 na ACM se žádostí o vyřešení sporu.
- 15 ACM jakožto národní regulační orgán rozhodl o žádosti EDA rozhodnutími ze dne 5. června 2013, přičemž přijal následující opatření. Zaprvé uvedl, že EDA se může opírat o článek 3.1 Bude, a to v rozsahu, v němž používá jí sdělená čísla a údaje s nimi související pro účely poskytování standardní informační služby o účastnických číslech. Zadruhé nizozemské podniky musí společnosti EDA zpřístupnit za podmínek, které jsou spravedlivé, objektivní, nákladově orientované a nediskriminační, základní údaje o svých účastnících (jména, adresy, telefonní čísla). Zatřetí nizozemské podniky musí v přiměřené lhůtě zajistit, aby souhlas, který si vyžádají od svých účastníků při uzavírání smluv, za účelem zápisu údajů, jež se jich týkají, do každého standardního telefonního seznamu a do každé databáze účastníků, pro účely informačních služeb o účastnících, byl v souladu s článkem 3.2 Bude.
- 16 Nizozemské podniky podaly proti těmto rozhodnutím ACM žalobu u College van Beroep voor het bedrijfsleven (odvolací soud pro správní spory v hospodářské oblasti, Nizozemsko).
- 17 Předkládající soud v první řadě uvádí, že článek 3.1 Bude provedl do nizozemského práva čl. 25 odst. 2 směrnice o univerzální službě, takže je třeba určit dosah tohoto posledně uvedeného ustanovení, aby bylo možné odpovědět na otázku, která je sporná mezi účastníky původního řízení, zda uvedený článek 3.1 ukládá nizozemským podnikům povinnost zpřístupnit společnosti EDA údaje o jejich účastnících, přestože tato společnost nemá sídlo v Nizozemsku.
- 18 V tomto ohledu poukazuje předkládající soud na skutečnost, že výklad čl. 25 odst. 2 uvedené směrnice podaný Soudním dvorem v rozsudku ze dne 5. května 2011, Deutsche Telekom (C-543/09, EU:C:2011:279) se netýká přeshraničního poskytování údajů o účastnících, a neposkytuje tedy odpověď na otázku, zda toto ustanovení musí být vykládáno v tom smyslu, že určitý podnik je povinen zpřístupnit údaje o svých účastnících poskytovateli informačních služeb o telefonních číslech a účastnických seznamů, který má sídlo v jiném členském státě.
- 19 Zadruhé, předkládající soud ohledně získání souhlasu účastníka poznamenává, že článek 3.2 Bude stanoví, že poskytovatel musí tento souhlas získat k zahrnutí osobních údajů a telefonních čísel, které přidělil, do každého standardního telefonního seznamu a do každé databáze účastníků použité pro

účely standardní informační služby o telefonních číslech. K tomu dodává, že podle vysvětlivek k článku 3.2 Bude „je účelem tohoto ustanovení zamezit situaci, aby každý poskytovatel veřejně dostupných telefonních seznamů a veřejně dostupných informačních služeb o účastnických číslech měl povinnost požádat každého účastníka zvlášť o souhlas se standardním zápisem“.

- 20 Předkládající soud poukazuje na to, že účastníci původního řízení se neshodují v otázce, zda lze podle článku 3.2 Bude získat souhlas účastníků s použitím jejich osobních údajů odděleně podle toho, zda jsou tyto údaje určeny nizozemským nebo zahraničním poskytovatelům informačních služeb o účastnických číslech a účastnických seznamů, a dále ohledně toho, zda je třeba ponechat účastníkům na výběr, že souhlas poskytnou či nikoli v závislosti na tom, v jakém státě podnik žádající o informace své služby poskytuje. V této souvislosti vyvstává podle předkládajícího soudu otázka, jak je třeba v rámci uvedené žádosti o souhlas vážit dodržování zásady zákazu diskriminace a ochranu soukromí.
- 21 Za těchto podmínek se College van beroep voor het bedrijfsleven (odvolací soud pro správní spory v hospodářské oblasti) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Musí být čl. 25 odst. 2 směrnice o univerzální službě vykládán v tom smyslu, že se pojmem ‚žádostí‘ rozumí i žádost podniku se sídlem v jiném členském státě, který žádá o informace pro účely poskytování veřejně dostupných informačních služeb o účastnických číslech a telefonních seznamů, které jsou poskytovány v tomto členském státě nebo v jiných členských státech?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, umožňuje zásada zákazu diskriminace poskytovateli, který přiděluje telefonní čísla a který je podle vnitrostátní právní úpravy povinen požádat účastníka o souhlas [s použitím jeho údajů] ve standardních telefonních seznamech a v rámci standardních informačních služeb o telefonních číslech, činit v žádosti o souhlas rozdíly podle toho, ve kterém členském státu podnik, který žádá o informace na základě čl. 25 odst. 2 směrnice o univerzální službě, nabízí účastnické seznamy a informační služby o telefonních číslech?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 22 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 25 odst. 2 směrnice o univerzální službě vykládán v tom smyslu, že pojem „žádostí“ obsažený v tomto článku zahrnuje rovněž žádost podanou podnikem, jenž je usazený v jiném členském státě, než ve kterém jsou usazené podniky, které přidělují účastníkům telefonní čísla, a který žádá o příslušné informace, jež mají k dispozici tyto podniky, pro účely poskytování veřejně dostupných informačních služeb o účastnických číslech a telefonních seznamů v tomto členském státě nebo v jiných členských státech.
- 23 Článek 25 směrnice o univerzální službě je součástí kapitoly IV této směrnice věnované zájmům a právům koncových uživatelů. Podle prvního odstavce tohoto ustanovení členské státy zajistí, aby účastníci veřejně dostupných telefonních služeb měli právo být uvedeni ve veřejně dostupném účastnickém seznamu podle čl. 5 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice a k jejich údajům měli přístup poskytovatelé informačních služeb o účastnických číslech nebo účastnických seznamů v souladu s čl. 25 odst. 2 této směrnice.
- 24 Pokud jde o zpřístupnění informací o účastnících poskytovatelům informačních služeb nebo účastnických seznamů, ze samotného znění čl. 25 odst. 2 směrnice o univerzální službě vyplývá, že se toto ustanovení týká všech žádostí o zpřístupnění pro účely poskytování informačních služeb o telefonních číslech dostupných veřejnosti a účastnických seznamů. Toto ustanovení dále vyžaduje, aby k uvedenému zpřístupnění došlo za nediskriminačních podmínek.

- 25 Z tohoto znění tedy vyplývá, že toto ustanovení nerozlišuje podle toho, zda je žádost o zpřístupnění údajů týkajících se účastníků podána podnikem usazeným ve stejném členském státě, jako je stát, v němž je usazen podnik, jemuž je žádost určena, nebo zda je podána podnikem se sídlem v jiném členském státě, než je stát, v němž je usazen podnik, který je adresátem uvedené žádosti.
- 26 Tato absence rozlišování je v souladu s cílem sledovaným směrnicí o univerzální službě, kterým je podle jejího čl. 1 odst. 1 především zajistit přístup k veřejně dostupným službám v dobré kvalitě v celé Unii prostřednictvím účinné hospodářské soutěže a možnosti výběru a řešení okolností, za nichž trh nenaplnuje uspokojivě potřeby koncových uživatelů, jakož i se specifickým cílem uvedeným v čl. 25 odst. 2 této směrnice o univerzální službě, jímž je především zajistit dodržování povinnosti univerzální služby upravené v čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. května 2011, Deutsche Telekom, C-543/09, EU:C:2011:279, bod 35).
- 27 V tomto ohledu již Soudní dvůr v bodě 36 rozsudku ze dne 5. května 2011, Deutsche Telekom (C-543/09, EU:C:2011:279) ohledně bodu 35 odůvodnění směrnice o univerzální službě konstatoval, že na konkurenčním trhu umožňuje povinnost podniků, které přidělují telefonní čísla, poskytnout údaje o jejich vlastních účastnících v souladu s čl. 25 odst. 2 této směrnice v zásadě nejen určenému podniku zajistit dodržování povinnosti univerzální služby stanovené v čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice, ale i vytvořit každému poskytovateli telefonních služeb úplnou databázi údajů a provozovat činnosti na trhu informačních služeb o účastnických číslech a účastnických seznamů. V tomto ohledu postačuje, aby dotčený poskytovatel požádal každý podnik, který přiděluje telefonní čísla, o příslušné údaje o jeho účastnících.
- 28 Výklad čl. 25 odst. 2 směrnice o univerzální službě, podle něhož se toto ustanovení vztahuje pouze na oprávněné žádosti podané podniky usazenými v členském státě, v němž jsou usazeny podniky, které přidělují telefonní čísla účastníkům, by byl přitom v rozporu s cílem zajistit přístup k veřejně dostupným službám v dobré kvalitě v celé Unii prostřednictvím účinné hospodářské soutěže, a především s cílem dodržení povinnosti univerzální služby upravené v čl. 5 odst. 1 směrnice o univerzální službě, jež spočívá zejména ve zpřístupnění alespoň jednoho úplného účastnického seznamu koncovým uživatelům.
- 29 Jak bylo navíc uvedeno v bodě 24 tohoto rozsudku, čl. 25 odst. 2 směrnice o univerzální službě vyžaduje, aby podniky, které přidělují telefonní čísla účastníkům, vyhověly všem oprávněným žádostem o zpřístupnění příslušných informací za podmínek, které jsou nediskriminační, a to za účelem poskytovat veřejně dostupné informační služby o účastnických číslech a účastnické seznamy. S tímto požadavkem by bylo přitom neslučitelné, pokud by podniky, které přidělují telefonní čísla účastníkům v Nizozemsku, odmítly poskytnout údaje o svých účastnících žadatelům pouze z toho důvodu, že žadatelé jsou usazeni v jiném členském státě.
- 30 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 25 odst. 2 směrnice o univerzální službě musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „žádosti“ obsažený v tomto článku zahrnuje také žádost podanou podnikem, jenž je usazený v jiném členském státě, než ve kterém jsou usazené podniky, které přidělují účastníkům telefonní čísla, a který žádá o příslušné informace, jež mají tyto podniky k dispozici, pro účely poskytování veřejně dostupných informačních služeb o účastnických číslech a účastnických seznamů v tomto členském státě nebo v jiných členských státech.

Ke druhé otázce

- 31 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 25 odst. 2 směrnice o univerzální službě musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby podnik, který přiděluje telefonní čísla účastníkům a má podle vnitrostátní právní úpravy povinnost získat od těchto účastníků souhlas s použitím údajů, jež se jich týkají, pro účely poskytování informačních služeb o účastnických číslech a účastnických seznamů,

formuloval tuto žádost tak, aby uvedení účastníci vyjádřili svůj souhlas s tímto použitím zvláště podle toho, v jakém členském státě podniky, které by mohly informace uvedené v tomto ustanovení požadovat, poskytují tyto služby.

- 32 Podle čl. 25 odst. 2 směrnice o univerzální službě mají členské státy povinnost zajistit, aby všechny podniky, které přidělují telefonní čísla účastníkům, vyhovely všem oprávněným žádostem o zpřístupnění příslušných informací ve smluveném formátu a za podmínek, které jsou spravedlivé, objektivní, nákladově orientované a nediskriminační, s cílem poskytovat veřejně dostupné informační služby o účastnických číslech a poskytovat účastnické seznamy. Kromě toho z čl. 25 odst. 5 této směrnice vyplývá, že se druhý odstavec uvedeného článku použije „s výhradou požadavků právních předpisů Unie o ochraně osobních údajů a soukromí, zejména článku 12 [směrnice o soukromí a elektronických komunikacích].“
- 33 Z toho vyplývá, že k odpovědi na druhou otázku je třeba rovněž zkoumat, zda čl. 12 odst. 2 této posledně uvedené směrnice váže předání osobních údajů účastníka podnikem, který přiděluje účastníkům telefonní čísla, třetímu podniku, jehož činnost spočívá v poskytování veřejně dostupných informačních služeb o účastnických číslech a účastnických seznamů v jiném členském státě, než ve kterém má bydliště tento účastník, na podmínku samostatného a zvláštního souhlasu posledně uvedeného.
- 34 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Soudní dvůr v bodě 67 rozsudku ze dne 5. května 2011, Deutsche Telekom (C-543/09, EU:C:2011:279) rozhodl, že článek 12 uvedené směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby vnitrostátní právní předpisy ukládaly podniku, který zveřejňuje veřejně dostupné účastnické seznamy, povinnost poskytnout osobní údaje účastníků jiných poskytovatelů telefonických služeb, které má k dispozici, třetímu podniku, jehož činnost spočívá ve zveřejňování veřejně dostupných tištěných a elektronických účastnických seznamů či ve zpřístupňování takových seznamů prostřednictvím informačních služeb, aniž by takové poskytnutí údajů záviselo na opětovném souhlasu účastníků. Tito účastníci však musí být před prvním uvedením svých údajů ve veřejně dostupném účastnickém seznamu informováni o jeho účelu a o skutečnosti, že tyto údaje mohou být sděleny dalšímu poskytovateli telefonních služeb, a dále musí být zaručeno, že uvedené údaje nebudou po jejich poskytnutí použity k jiným účelům, než pro které byly shromážděny za účelem jejich prvního zveřejnění.
- 35 K tomuto závěru Soudní dvůr dospěl, když ohledně bodu 39 odůvodnění a znění čl. 12 odst. 2 a 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích konstatoval, že pokud byl účastník informován podnikem, který mu přidělil telefonní číslo, o možnosti poskytnutí jeho osobních údajů třetímu podniku, za účelem jejich zveřejnění ve veřejně dostupném účastnickém seznamu a tento účastník se zveřejněním uvedených údajů v takovém účastnickém seznamu souhlasil, poskytnutí týchž údajů jinému podniku, který hodlá zveřejnit tištěný nebo elektronický účastnický seznam nebo takové účastnické seznamy zpřístupnit prostřednictvím informační služby, nepodléhá opětovnému souhlasu účastníka, pokud je zaručeno, že dotčené osobní údaje nebudou použity k jiným účelům než těm, pro které byly shromážděny za účelem jejich prvního zveřejnění. Souhlas účastníka podle čl. 12 odst. 2 této směrnice, který byl řádně informován o zveřejnění svých osobních údajů ve veřejně dostupném účastnickém seznamu, se totiž váže k účelu tohoto zveřejnění, a vztahuje se proto i na jakékoli pozdější zpracování uvedených údajů třetími podniky činnými na trhu informačních služeb o veřejně dostupných účastnických číslech a poskytování účastnických seznamů, pokud takové zpracování sleduje tentýž účel. Soudní dvůr v tomto ohledu upřesnil, že na základě znění čl. 12 odst. 2 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích nelze dospět k závěru, že účastník má právo zvolit si mezi poskytovateli účastnických seznamů a informační služby o veřejně dostupných účastnických číslech konkrétního poskytovatele na úkor jiných (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. května 2011, Deutsche Telekom, C-543/09, EU:C:2011:279, body 62 až 65).

- 36 Soudní dvůr doplnil, že pokud účastník souhlasil s poskytnutím svých osobních údajů určitému podniku za účelem jejich zveřejnění ve veřejně dostupném účastnickém seznamu tohoto podniku, poskytnutím těchto údajů jinému podniku, jehož cílem je zveřejnit veřejně dostupný účastnický seznam, bez opětovného souhlasu uděleného tímto účastníkem není ohrožena samotná podstata práva na ochranu osobních údajů zakotveného v článku 8 Listiny základních práv Evropské unie (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. května 2011, Deutsche Telekom, C-543/09, EU:C:2011:279, bod 66).
- 37 Z těchto skutečností vyplývá, že rozhodující pro posouzení rozsahu tohoto souhlasu je účel prvního zveřejnění osobních údajů účastníka, s nímž souhlasil. V této souvislosti je třeba uvést, že čl. 12 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích stanoví, že členské státy mohou vyžadovat, aby byli účastníci požádáni o dodatečný souhlas, bude-li účel veřejného účastnického seznamu jiný než pouhé vyhledávání kontaktních údajů osoby na základě jejího jména a případně minimálního množství dalších identifikátorů.
- 38 Kromě toho je nutné konstatovat, že podnik, který poskytuje veřejně dostupné informační služby o účastnických číslech a účastnické seznamy bez ohledu na místo svého usazení v Unii, vykonává činnost v široce harmonizovaném a vymezeném právním rámci umožňujícím v celé Unii zajistit stejné dodržování požadavků v oblasti ochrany osobních údajů účastníků, jaké vyplývá především z čl. 25 odst. 5 směrnice o univerzální službě, jakož i čl. 1 odst. 1 a článku 12 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích.
- 39 Za těchto podmínek, jak uvedl generální advokát v bodech 40 a 41 svého stanoviska, není třeba zavádět rozdílné zacházení v závislosti na tom, zda je podnik, který žádá o poskytnutí osobních údajů účastníků, usazen na území členského státu, v němž mají účastníci bydliště, nebo v jiném členském státě, pokud tento podnik shromažďuje tyto údaje pro účely, které jsou identické s těmi, pro které byly tyto údaje shromážděny při jejich prvním zveřejnění, a tedy se na toto poskytnutí vztahuje souhlas, který tito účastníci poskytli.
- 40 Vzhledem k tomu a k úvahám popsaným v bodech 23 až 30 tohoto rozsudku není tedy důvod, aby podnik, který přiděluje telefonní čísla svým účastníkům, formuloval žádost o souhlas určenou účastníkovi tak, aby vyjádřil svůj souhlas zvlášť podle toho, do jakého členského státu mohou být údaje předány.
- 41 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že čl. 25 odst. 2 směrnice o univerzální službě musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby podnik, který přiděluje telefonní čísla účastníkům a který má podle vnitrostátní právní úpravy povinnost získat od těchto účastníků souhlas s použitím údajů, jež se jich týkají, pro účely poskytování informačních služeb o účastnických číslech a účastnických seznamech, formuloval tuto žádost tak, aby účastníci vyjádřili svůj souhlas s tímto použitím zvlášť podle toho, v jakém členském státě podniky, které by mohly informace uvedené v tomto ustanovení požadovat, tyto služby poskytují.

K nákladům řízení

- 42 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) **Článek 25 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady**

2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „žádosti“ obsažený v tomto článku zahrnuje také žádost podanou podnikem, jenž je usazený v jiném členském státě, než ve kterém jsou usazené podniky, které přidělují účastníkům telefonní čísla, a který žádá o příslušné informace, jež mají tyto podniky k dispozici, pro účely poskytování veřejně dostupných informačních služeb o účastnických číslech a účastnických seznamů v tomto členském státě nebo v jiných členských státech.

- 2) Článek 25 odst. 2 směrnice 2002/22, ve znění směrnice 2009/136, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby podnik, který přiděluje telefonní čísla účastníkům a který má podle vnitrostátní právní úpravy povinnost získat od těchto účastníků souhlas s použitím údajů, jež se jich týkají, pro účely poskytování informačních služeb o účastnických číslech a účastnických seznamů, formuloval tuto žádost tak, aby účastníci vyjádřili svůj souhlas s tímto použitím zvláště podle toho, v jakém členském státě podniky, které by mohly informace uvedené v tomto ustanovení požadovat, tyto služby poskytují.**

Podpisy.